

فروع دین در قرآن

۱. نماز: « وَ أَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ ارْكَعُوا مَعَ الرَّاعِبِينَ » (بقره / ۴۳) و نماز را بپا دارید، و زکات را بپردازید، و همراه رکوع کنندگان رکوع کنید (و نماز را با جماعت بگذارید).
- « فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا » (نساء / ۱۰۳) پس نماز را (به طور معمول) انجام دهید، زیرا نماز، وظیفه ثابت و معینی برای مؤمنان است.
- « إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ » (عنکبوت / ۴۵) همانا، نماز (انسان را) از زشتیها و گناه باز می‌دارد.
۲. روزه: « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ » (بقره / ۱۸۳) ای افرادی که ایمان آورده‌اید روزه بر شما نوشته شده، همان گونه که بر کسانی که قبل از شما بودند، نوشته شد.
۳. خمس: « وَ اعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ وَ لِذِي الْقُرْبَى وَ الْيَتَامَى وَ الْمَسَاكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ » (انفال / ۴۱) بدانید هر گونه غنیمتی به دست آورید، خمس آن برای خدا، و برای پیامبر، و برای ذی القربی و یتیمان و مسکینان و واماندگان در راه است.
۴. زکات: « وَ مَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ » (روم / ۳۹) و آنچه را به عنوان زکات می‌پردازید و تنها رضای خدا را می‌طلبید (مایه برکت است، و) کسانی که چنین می‌کنند دارای پاداش مضاعفند.
۵. جهاد: « كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَ هُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ » (بقره / ۲۱۶) جهاد در راه خدا، بر شما مقرر شد، در حالی که برایتان ناخوشایند است.
- « وَ قَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ » (بقره / ۱۹۳) و با آنها پیکار کنید تا فتنه باقی نماند.
۶. حج: « وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا » (ال عمران / ۹۷) و برای خدا، حج آن خانه بر کسانی که قدرت رفتن به آن را داشته باشند واجب است.
- « إِنَّ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةَ مِنَ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا » (بقره / ۱۵۸) صفا و مروه از شعایر (و نشانه‌های) خداست، پس کسانی که حج خانه را به جای می‌آورند یا عمره می‌گزینند، اگر بر آن دو کوه طواف کنند مرتکب گناهی نشده‌اند.
۷. امر به معروف و نهی از منکر: « كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ تَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ » (ال عمران / ۱۱۰) شما بهترین امتی هستید که برای مردم پدیدار شده‌اید. به کار پسندیده فرمان می‌دهید، و از کار ناپسند باز می‌دارید.
- « وَ أَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ » (لقمان / ۱۷) امر به معروف و نهی از منکر کن.
۸. تولی و تبری: « لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ » (ال عمران / ۲۸) افراد باایمان نباید به جای مؤمنان، کافران را دوست و سرپرست خود انتخاب کنند.
- « أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ » (شوری / ۹) آیا به جای او دوستانی برای خود گرفته‌اند؟ خداست که دوست راستین است.
- « لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ » (مجادله / ۲۲) هیچ قومی را که ایمان به خدا و روز رستاخیز دارند نمی‌یابی که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند.
- « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَ عَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ » (ممتحنه / ۱) ای کسانی که ایمان آورده‌اید دشمن من و دشمن خودتان را دوست نگیرید.
- « لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ » (ممتحنه / ۱۳) با قومی که خداوند آنان را مورد غضب قرار داده دوستی نکنید.